

בעזוהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת זבחים

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פניה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

פי"א דם חטאת

גמ' צב. - צה.

א"צ כיבוס דם חטאת:

- 1) פסולה [רש"י - אשר יזה, גמ' - מדמה, אותה] חוץ מהיתה לה שעת הכושר לר"ע
- 2) חטאת עוף [זאת, תשחט, יאכלוה ולא לאחרת]
- 3) מצואר, ממזבח, משיריים [אשר יזה]
- 4) קיבל פחות מכדי הזאה בבי' כלים, שיריים שבאצבע [אינו ראוי להזאה [בדם] - שיעור טבילה מעיקרא], [מן הדם - כל הזאה כהראשונה]
- 5) לר"י ע"ג דבר שאינו ראוי לקבל טומאה (חסרון מלאכה), לר"א דבר שאינו מקבל טומאה (חסרון מחשבה) [בגד]
- 6) ע"ג כלי [בר גרידה]

כניסת דם חטאת עוף בצוארה להיכל, נשפך - ספק אי פסול

ספק אי ניתז מבגד לבגד בעי כיבוס (רש"י - אולי נבר אחי מתורת דם) ולר"ע בעי כיבוס דהיתה לה שעת הכושר

בניתז ע"ג בגד טמא (באין כאחת) - לאביי לר' אלעזר א"צ כיבוס, ורבא חולק

עור - אביי - לרבנן מגררו, לאחרים מכבסו; רבא - ברכין לכו"ע מכבסו

רבא - כיבוס דבגד ע"י שרייתו, דעור ע"י שכשוך

רבא - אסור בשבת לזרוק זרע פשתן למים [יוצא רירי ונדבק = לישא]

יצא חוץ לקלעים ונטמא - קורעו לבטל טומאתו ומחזירו לעזרה לכיבוס דעדיין "בגד" דמשייר כדי סודר

ומעיל (לא יקרע) מכניסו בפחות מגע"ג ומכבסו

רש"י צג: - צד:

עור משהופשט עדיין לא מקבל טומאה

נ"מ בין טהור לגמרי לעדיין טומאת מגע בקריעת בגד - אם היתה בו טומאה א' או ב' טומאות

גמ' צה: - צז.

בעי מריקת ושטיפת כלי מתכת לקדשים שנתבשלו או נבלעו [תבושל בן]

וספק בבישול בלי בילוע (שפור בתנור) (לרש"י א"צ)

כלי חרס שהסיקו מבפנים אפשר להכשירו ע"י הסקה אבל הסיקו מבחוץ חיישינן דחייס עלייהו שלא ישבר

תנור דמקדש מקדש שתי הלחם ולחם הפנים ומנחת מאפה ולכן הוי של מתכת דלא עושין כלי שרת דחרס

מריקה ושטיפה רק בנאכלות ורק אחר זריקה [יאכל אותה]

בישול במקצת הכלי בעי מריקה ושטיפה בכלול [ואם בכלי נחשת בישלה, מפעפע]

משא"כ כיבוס דם חטאת מבגד

לר"ש קדשים קלים א"צ מריקה ושטיפה [קדש קדשים] (רש"י - אלא הגעלה ברותחין משום הנותר), ור"י חולק

תרומה (וק' קלים לר"ש) רק בעי הגעלת מקום בישול ואפי' ביין ובמזוג, וא"צ שטיפת צונן

לר"ט מריקה ושטיפה רק בסוף הרגל [בישול שלמים כל יום נעשה גיעול לחבירן]

וחכ"א רק ממתין עד זמן אכילה [ומורק ושותף - יאכל]

חכמים - מריקה בחמין ושטיפה בצונן

לרבי - הגעלה בחמין ואח"כ בצונן מריקה (רש"י - בפנים) ושטיפה (רש"י - בחוץ)

גמ' צז. - צח :

אם יש בנותן טעם בבישול יחד, הקליין כדין חמורין ופוסלין אחרים בנגיעה

נגיעה פוסלת כמוהו רק במקום שנגע [יגע] ובנבלע [בבשרה]

לרבא - אין עדל"ת דמקדש [ועצם לא תשברו אפי' יש מוח]

היקש זל"ז - זאת התורה לעולה (בעי סכין) למנחה (אף כבשי עצרת נאכל לזכרי כהונה, נוגע יקדש) ולחטאת (הנוגע יקדש, מחולין) ולאשם (אין שפיר ושליא קדוש במעי אמן, אין אימורי השליל קרב, עצמות מותרין (רש"י - לעשות כלי, אף בעולה)) ולמילואים (נותר בשריפה אבל לא בהמה שהופרשה לאחריות) ולזבח השלמים (פיגול)

דם חטאת ע"ג דם עולה בבגד א"צ כיבוס [לא נבלע]

טבח שהוא מוכר רבב - ספק אי קפיד כשיש לו דם ורבב בבגדו והוי חציצה לטבילה